

6 mei 2020, Wilhelminakerk - bezinningsmoment corona crisis - L.J. Visser

Goedenavond gemeenteleden, ik ben Lennart Visser en wil graag met u nadenken over geduld en over gebed. Geduld en gebed, we komen ze tegen in de Bijbel.

De profeten in het Oude Testament worden als voorbeeld aangehaald van geduld. In het Nieuwe Testament horen we vooral de oproep om geduld te oefenen en te ontdekken als vrucht van de Geest. Blijkbaar is het niet vanzelfsprekend dat mensen geduldig zijn. Toch zien we door de hele Bijbel heen Eén, Die volmaakt geduldig is. Eén Die niets uit de hand loopt. Eén Die alle tijd heeft en geeft voor hen die zich moeten bekeren. Lankmoedig, lang van gemoed is Hij. U weet natuurlijk Wie ik bedoel. Het is de Heere, God de Vader Zelf.

Dan het gebed, dat komen we ook tegen in de Bijbel. Was de blij verbaasde uitroep van Adam die voor het eerst zijn vrouw zag niet een eerste lofgebed: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Na Adam hebben velen zich geschaard in gebed tot God. We zien dankgebeden, smeekbeden, voorbeden, gebeden om vergeving. Lange gebeden, korte gebeden. Luidklinkende gebeden en onhoorbare gebeden. Gebeden op de hoek van de straat en gebeden in de binnenkamer. God hoort ze allemaal. Sterker: God wil gebeden zijn. Hij wil dat Zijn schepsel Hem dankt en vraagt en nodig heeft.

Het stuk wat ik met u en jou wil lezen in deze bijzondere tijd van wereldwijde crisis is uit Jakobus 5. Het laatste gedeelte waar Jakobus, de broer van onze Heere Jezus Christus, ons oproept om geduldig te zijn en wijst op de kracht van het gebed.

Jakobus 5:

Opwekking tot geduld

7. Wees daarom geduldig, broeders, tot de komst van de Heere. Zie, de landbouwer verwacht de kostbare vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en late regen zal hebben ontvangen.

8. U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Heere is nabij.

9. Zucht niet tegen elkaar, broeders, opdat u niet veroordeeld wordt. Zie, de Rechter staat voor de deur.

10. Mijn broeders, neem tot een voorbeeld van het lijden en van het geduld de profeten, die in de Naam van de Heere gesproken hebben.

11. Zie, wij prijzen hen gelukzalig die volharden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst van de Heere gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig.

12. Maar voor alle dingen, mijn broeders, zweer niet: niet bij de hemel, ook niet bij de aarde, en zweer ook geen enkele andere eed, maar laat uw ja ja zijn en uw nee nee, opdat u niet onder enig oordeel valt.

De kracht van het gebed

13. Is iemand onder u in lijden? Laat hij bidden. Heeft iemand goede moed? Laat hij lofzingen.

14. Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere.

15. En het gelovige gebed **zal** de zieke behouden en de Heere **zal** hem weer oprichten. En als hij zonden gedaan heeft, **zal** hem dat vergeven worden.

16. Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

17. Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden.

18. En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.

19. Broeders, als iemand onder u van de waarheid is afgedwaald en een ander doet hem terugkeren,

20. weet dan dat hij die een zondaar van zijn dwaalweg doet terugkeren, een ziel zal redden van de dood en een menigte van zonden zal bedekken.

Ik weet niet hoe het u en jou vergaat, maar mijn geduld wordt momenteel flink op de proef gesteld. Wat zou ik graag weten waar deze situatie van afstand houden, van besmettelijke ziekte, van wereldwijde lockdown's en maatregelen te plaatsen is in het plan van onze God. Wordt de situatie waarin we ons nu bevinden misschien omschreven in het Bijbelboek Daniël? Is er iets over te vinden in de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes? De kleine profeten in het Oude Testament misschien? Of rept Mattheüs 24 misschien over vandaag als daar staat: "en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen". Waarom ik dat graag wil weten vraagt u? Nou, mijn antwoord heeft twee kanten.

Aan de ene kant wil ik graag weten waar we in Gods plan, waar we in Gods tijdslijn aangekomen zijn. Zodat we vanuit de Bijbel dan ook handvaten hebben om te weten hoe het verder gaat. Hoe we moeten staan in deze situatie. Maar ook hoe we moeten wandelen en handelen. Zodat we zullen doen wat God van ons vraagt en begrijpen welk doel deze situatie heeft. Dat is de ene kant.

De andere kant is minder vroom ben ik bang. Want de andere kant is vooral ongeduld. Wanneer houdt deze situatie op, wanneer kunnen we weer normaal doen? Wanneer kunnen we stoppen met "offers van afstand houden" brengen voor onze zwakkere naasten? Wanneer kan de economie weer opgestart worden? Wanneer gaan de vakantieparken weer open? Wanneer kunnen we weer op bezoek bij ouderen? Wanneer weer een normaal bruiloftsfeest om het geluk van het samen met elkaar te kunnen vieren? Wanneer een begrafenis op de manier zoals we dat gewend waren, met eerbied, respect en aanwezigheid van velen die het verdriet samen dragen? Natuurlijk, het zijn eerlijke vragen. Vragen ook die je stellen kunt als diep gelovige die uitziert naar de omstandigheden van weleer om daar God voor te danken. Maar wees eens eerlijk, stel ik, stellen we die vragen misschien ook niet uit een stuk ongeduld? Ongeduld wat zich nog te vast heeft gehecht aan het voor ons normale. Naar dat normale waar we God eigenlijk helemaal niet zo nodig hadden. Waar we het ondanks alle wereldproblemen en problemen in ons eigen leven over het algemeen best konden volhouden.

Au. Maar dat bedoelen we niet natuurlijk, toch? Nee? Echt niet? Wees dan oprecht gelukkig en verheug je in God! Hij is het meer dan waard.

Maar als we herkennen dat ons verlangen naar het normale inderdaad voortkomt uit een stuk ongeduld. Luister dan nog even verder. Het geduld moet dan namelijk misschien nog wat op de proef worden gesteld. Want er zijn heel wat lessen te trekken uit deze situatie, zoals:

- Ontberen doet waarden. Wat verlang ik naar die overvolle kerkenbanken! U niet?
- Wat zijn we kwetsbaar en afhankelijk. Zelfs het halen van een teug adem blijkt een gift van Boven.
- Niet de economie regeert. God regeert. Wereldsystemen blijken niet eens bestand tegen een onzichtbaar klein virus. Psalm 2 zegt het al, Die in de hemel woont zal lachen en de mens bespotten.
- We leven niet voor hier, maar voor straks. We moeten wat minder naar de grond en wat meer naar de horizon van ons leven en de wolken aan de hemel kijken. Zijn koninkrijk komt!
- We leven niet voor onszelf, maar voor God. Ikke, ikke, ikke. Dat zelf koning zijn vanaf de zondeval speelt ons vaak meer parten dan we beseffen. En het is goed dat we dit nu voor het eerst of opnieuw beseffen.

Terug dan naar Jakobus 5. Hij roept ons dus terecht op tot geduld. Dwars tegen onze natuurlijke menselijke neiging in overigens. Niet het zelf in de hand willen hebben, maar het verwachten van de Heere Die regen geeft vroeg en laat, dat is de houding die we nodig hebben. We moeten volhouden in moeilijke omstandigheden, zoals beperkingen tegen corona, ziekte, vervolging in Jezus' Naam. Neem Job en de profeten maar als voorbeeld in geduld. Tegelijk is het waar dat we geduld wel kunnen oefenen, maar niet kunnen maken. We krijgen het geduld als vrucht van de Geest. En naast die vrucht van geduld, krijgen we er ook een bemoediging bij die ik graag ook wil uitlichten. Het staat in vers 8. Ons geduld hoeft niet oneindig te zijn. Want de komst van Jezus Christus is aanstaande. Dat wat wij stilletjes nog 100 jaar voor ons uitschuiven, het laatste heilsfeit, de belofte van Zijn wederkomst is aanstaande. Geloof u, geloof jij dat? Concreet bedoel ik dan, niet als theorie, maar

als een werkelijkheid. Dat Hij, de Zoon van God, snel komen zal zoals Hij op die Pinksterdag 20 eeuwen terug opsteeg van de berg?

En als u het als gelooft, wordt u dan ook blij? We hoorden afgelopen zondag dat het volk blij werd toen Nehemia de muren van Jeruzalem had laten herbouwen. En dat was maar het aards Jeruzalem. Wij zien uit naar het nieuwe Jeruzalem. In Zacharia's tweede visioen ziet hij dat een jongeman de nieuwe stad Jeruzalem wil opmeten, maar hij moet als het ware tegen hem zeggen. Doe geen moeite, de stad zal geen muur meer kennen vanwege de veelheid van mensen. God Zelf zal een beschermende muur om haar zijn. En in Openbaring wordt ook iets gezegd over het nieuwe Jeruzalem dat komen zal. Daar wordt ons een stad geschilderd met een lengte, breedte en hoogte van 12.000 stadiën. Let op, dat is een stad met een hoogte, lengte en breedte van 2.200 kilometer. Wat zullen daar veel mensen God loven en prijzen nacht en dag. Geen pijn meer, geen verdriet. Geen onrecht en angst meer. Halleluja. Wordt u, wordt jij daar ook niet ontzettend blij van? God geve u, jou en mij daarvoor een elke dag groeiend verlangen. Laten we elkaar daar ook mee bemoedigen, met dat blij vooruitzicht. Intussen blijven we tot die tijd wel hier op aarde en dat brengt me na het geduld nu bij het punt van gebed.

Jakobus roept er toe op om te bidden. Het belang van het gebed is groot. En dan niet eens zozeer het gebed zelf, alswel over de kracht die er in schuilt. Wij mogen namelijk als schepselen de kracht van onze Schepper invoeren. Hij wil gevraagd worden. Onder ons zal niemand ontkennen dat God kan verhoren en krachtig kan ingrijpen..., maar het lijkt vaak dat dit niet of nou ja, zelden bij ons gebeurt. Gelukkig zijn er ook onder ons die kunnen getuigen van Goddelijk ingrijpen in omstandigheden, in ziekte, in nood en verdriet. Maar dat verhooring vaak als een uitzondering op de regel wordt ervaren, daarin hebben we het Woord van God in ieder geval tegen. Jakobus spreekt over het behoud van een zieke op het gebed. Hij spreekt over vergeven van zonden op het gebed. Hij spreekt over het veel tot stand brengen op het gebed. Om stil van te worden zegt u. Nee, niet, dat is nu juist om van te gaan bidden!

Zou het feit dat velen gebedsverhooring maar zelden ervaren niet kunnen komen doordat we te weinig of te weinig concreet bidden? Ik merk dat aan mezelf ook, hoe gemakkelijk ik mijn gebeden algemeen, te algemeen, verwoord. En komt het misschien ook doordat we niet goed letten op verhooring en daarvoor danken? Een bekende tip die ik ooit heb gehoord is om je gebedspunten op te schrijven inclusief datum en dat schriftje na verloop van tijd eens terug te bladeren en te danken voor alles wat ten goede is gekeerd.

Tenslotte brengt ons dit ook bij de situatie waarin wij ons nu bevinden. Een wereldwijde crisis waarvan het einde en zeker het einde van de gevolgen nog niet in zicht is. Overheden en slimme mensen breken zich het hoofd hoe terug te keren naar het normaal. Al met al een situatie waarin duiding van de gebeurtenissen in Bijbels perspectief nodig is. Een situatie waar de kerk haar licht op Gods Woord kan verkondigen. Een situatie ook waarin bezinning op zijn plaats is. Bezinnen en nadenken over hoe we ook als christenen leefden en zijn omgegaan met deze aarde. Bezinnen en nadenken over hoe we als christenen verdeeld zijn. Maar ook bezinnen en nadenken over onze persoonlijke dagelijkse schuld naar God. Dat ligt ons niet zo, liever lezen we over een genadig en liefdevol God. Maar laten we in het bezinnen volharden, het tijd geven en geduldig lessen trekken. En met die lessen naar God gaan en vragen om ontferming voor onszelf, maar ook voor land, volk en de wereld om ons heen.

Zullen we bidden? Graag wil ik daarbij starten met woorden van de smeekbede van Daniël 9:

O Heere, grote en ontzagwekkende God. U Die Zich houdt aan het verbond en de goedertierenheid ten aanzien van hen die U liefhebben en Uw geboden in acht nemen, wij hebben gezondigd, wij hebben onrecht gedaan, wij hebben goddeloos gehandeld, wij zijn in opstand gekomen door af te wijken van Uw geboden en bepalingen. Wij hebben niet geluisterd naar Uw dienaren, de profeten, die in Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot heel de bevolking

van het land. Bij U, Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de schaamte op het gezicht, omdat wij tegen U gezondigd hebben. Heere, onze God, U bent vol barmhartigheid en menigvuldige vergeving, hoewel wij tegen U in opstand zijn gekomen.

Heilig en Drieënig God, zo sprak Daniël vele eeuwen geleden de nood van het volk naar U uit. En we vallen hem bij. Want ook wij zijn in nood. Ook wij hebben ons als land en volk gaandeweg steeds verder afgekeerd van Uw heilzame geboden. Wij belijden U schuld, van land en volk, maar ook persoonlijk. Heere ontferm U.

Schepper van hemel en aarde, wij roepen U ook aan omdat niet alleen ons land en volk, maar ook de volken van deze aarde in nood zijn. Wij hebben de aarde niet op de juiste manier onderhouden en merken daarvan nu de effecten. Aardbevingen, besmettelijke ziekten, natuurgeweld, onblusbare branden, vraatzuchtige sprinkhanen, smeltend ijs, stijgend zeewater, uitstervende diersoorten, mensen die worden uitgebuit. Deze wereld bloedt uit duizenden wonden en alles vanwege onze zonden. Heere ontferm U.

Lieve Heere Jezus, en toch, we mogen ook moed vatten. Want er is Hoop. U bestaat. U leeft. U regeert. U loopt niets uit handen. U komt eraan. U maakt alles nieuw. U vergeeft en overwint. Wat een blijdschap. Wat een vreugde. Wat een bevrijding. Daar zien we naar uit. Maar we hebben zo weinig geduld. Heere ontferm U.

U zij de lof en dank voor dit moment van nadenken over en uit Uw Woord.

Wij bidden voor hen die het moeilijk hebben omdat ze werk verliezen of dreigen te verliezen, zegent U hen met perspectief of nieuw werk.

Wij bidden voor hen die ziek zijn of dierbaren hebben ziek zijn, zegent U hen met genezing en kracht. Wij bidden voor hen die zoeken naar medicijnen, zegent U deze zoektocht als dat Uw wil is.

Wij bidden voor hen die leiding geven, zegent U hen met wijsheid.

Wij bidden voor onze gemeente en alle kerkelijke gemeenten in Ridderkerk, vergeef onze verdeeldheid en zegent U ons in het zoeken naar eenheid in U.

Wij bidden voor hen die U niet kennen, zegent U hen met contacten met christenen en bovenal met Uw Woord en Geest.

Wij bidden voor onszelf dat we niet te veel op onze omstandigheden letten, zegent U ons met een heilzame blik op U, een heerlijk vooruitzicht naar Uw komst, een verwachtingsvol uitzien naar een nieuwe hemel en nieuwe aarde waar U Zelf alles zult zijn in allen.

Wij bidden U om ons tot die tijd nabij te zijn.

Heere ontferm U.

Onze Vader, U bent in de hemel.

Uw Naam wordt geheiligd.

Uw Koninkrijk komt.

Uw wil wordt werkelijkheid, zowel in de hemel als op aarde.

Geef ons elke dag brood.

En vergeef ons onze schuld, gelijk ook wij hen vergeven die ons iets schuldig zijn.

En lijdt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwaad.

Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid.

Amen.